

השבת הקדושה

שאלה שנשלחה לרב הגאון **בן ציון מוצפי שליט"א**

לכבוד הרב שלום רב. אימי דתיה. ואני נוסעת בשבת, האם מותר לה להזמין אותי לארוחת שבת, כי גם ככה אני אסע למקום אחר ?

תשובה לרב ישראל כב' בטבת התשע"א

ומדוע את נוסעת בשבת? והרי יהודיה את, בת של הקדוש ברוך הוא, והוא אוהב אותך מאוד, והוא הנותן לך חיים והצלחה, ונתן בך נשמה טהורה, כח ועוצמה, חן ורחמים מרובים, וכרת אתך ברית ושבועה שתהיי שלו והוא ישמור עלייך כשאת תשמרי את השבת, כי נקראת שבת על שם בבת, היינו בת עין, הכי יקרה שלו, בתו המלכה, היא השכינה הקדושה, ומדוע נחלל אותה ונרמסנה ?

הידעת בת ישראל יקרה, כי השכינה הקדושה גולה וסורה, נרדפת ומשתוממת כל ימי החול, הולכת אל מחנות הצבא הנידחים והרחוקים, אל המוצבים הבודדים, אל החיילים החשאיים הנמצאים במקומות מסוכנים, ביבשה, באויר, בים, ובמצולות שבצוללות, לשמור עליהם, להגן ולחזק. קופצת ונוודת מבית מאסר אחד למשנהו, לראות את בניה במצבם השפל. הולכת לבתי החולים לבקר את החולים, הפצועים, הנאנקים והדוויים, ולבקש עליהם רחמים, מצטערת בצערם ובוכה עליהם, הולכת אל הנרדפים העניים והאביונים, האביונים והאומללים, הנכים ובעלי היסורים, צועדת ביעף לבתי האלמנות והיתומים השכולים, אל ההורים שאיבדו את יקיריהם, אל כל יהודי השרוי בצער ותומכת בו. ובמשנה בסנהדרין כתוב שאומרת בבכי ראשי כבד עלי, זרועי כואבת, איני יכולה לסבול את צער בני.

יום אחד בשבוע יש לה מנוחה, הוא יום השבת, שבת קודש, יום בו היא זורחת וזוהרת, שמחה ועולצת, מחליפה בגדי אלמנותה האבלים בגדי יקר וזוהר, והולכת לצפות בקבלת שבת, באמירת ויכולו, בהדלקת הנרות, בשלחן מלא כל טוב, בשירי שבת, בקידוש ובבציעת הפת, במאכלים ובמעדנים, במסובים המאושרים, במשפחות המאוחדות, בשמחות ובאירועים משמחים, קופצת מבית לבית, אל כל מקום בו נמצאים יהודים, כי הם בניה, נשמותיהם באו ממנה, מהאור שלה, מכוחותיה. והיא מאושרת שרואה אותם מקיימים מצוות ושומרים את התורה הקדושה. מתפארת בהם, משתבחת במעשיהם, ומתקשטת במצוותיהם ככלה המתקשטת בקישוטיה. ועולה לספר את החוויות הקדושות למעלה לפני אל עליון ולפני נשמות האבות והאמהות הקדושים בגן עדן. והיא משתתפת בשמחתם ובחוייתם של עם ישראל קדושים.

אם חלילה מי מאתנו מחלל את השבת, מבעיר אש, עושה מלאכה, היא נותנת קול צווחה, מייללת ובוכה בכי תמרורים, צרה כמבכירה, כאשה נודדה ללחם, מוכה ומעונה, צעקה הנערה ואין מושיע לה, ואיך נעיז לצער את אמנו הרוחנית הדואגת לנו, מבקשת עלינו רחמים, מסנגרת עלינו, חומלת, מלטפת, מטפלת, עוזרת, ומשתתפת בכאבינו, והיא צועקת הגמול הזה קיויתי ? תחיל תזעק בחבליה, אוי, כי בני יצאוני ואינם, אין מקים יריעותי, אין נוטה עוד אהלי. מי ינוד לי, מי ינחמני משברי, גדל שברי, כי בא אויב השטן וחיילותיו, היכוני פצעוני, עוד נשמה איבדתי, עוד יהודיה יצאה ונשביתה ביד כוחות זרים.

כולנו נשמותינו עמדנו יחד בהר סיני, נשבענו שם לקיים את התורה ולשמור את השבת. ראי, אין שום אומה שיש לה את היום הזה, לישמעאל נתן את יום שישי, לעשו את יום ראשון, ורק לנו את היום הנבחר הקדוש והנורא, בו אנחנו מקבלים נשמה יתירה, ומקבלים קדושה וטהרה לנשמתנו ולגופינו. תתחילי לשמור את השבת ואפילו שבת אחת, ותיווכחי באיזה הרגשה רוחנית עצומה תהיי. דיברתי אלייך כאב המדבר אל בתו היחידה והיקרה אליו מאוד, כי יש בך נשמה טובה, אני מתחנן אלייך ואל כל הנשמות היהודיות אתך, מבקש, עשי למען עם ישראל, למען סובלי יסורים, סובלי חולאים, אנא, שמרי על השבת בת מלך, יחידה היא, קדושה היא, זכה וברה, מקור הברכה. תשמרי עליה ותגרמי נחת ושמחה לשכינה הקדושה שכל כך סובלת. והשם יתברך יברכך ממקור הברכות עם כל שומרי השבת הקדושה.

יהיו לרצון אמרי פי, דברי בן ציון מוצפי.

הבית היהודי פתח תקוה. טל' 03-9112039